

Nr 441

Av herr **Andersson, Torsten**, och herr **Svanström**, om utredning angående tilläggssjukpenning för småföretagare och husmödrar.

Enligt lagen om obligatorisk sjukförsäkring är svenska medborgare tillförsäkrade ersättning enligt vissa normer för kostnader för sjukvård samt erhåller dessutom en grundsjukpenning om 3 kr. per dag vid sjukdom eller olycksfall. Arbetstagare erhåller därutöver en tilläggssjukpenning graderad efter inkomst. Arbetsgivare samt icke yrkesverksamma husmödrar erhåller endast grundsjukpenning. De kan dock genom frivilligt tecknad sjukpenningförsäkring erhålla sjukpenning av samma storlek som arbetstagare. Till finansieringen av den obligatoriska sjukförsäkringen bidrar arbetsgivarna med avgifter för sina anställda. Vill de teckna frivillig sjukpenningförsäkring för egen del, måste de själva svara för hela kostnaden för denna.

Genom den tillämpade metoden för finansiering av sjukförsäkringen kommer småföretagare med begränsade inkomster att få vidkännas betydande ekonomiska uppoffringar för denna. En småföretagare har kanske inte större inkomst än någon av sina anställda och kanske i vissa fall till och med lägre inkomst. Ändock måste han betala arbetsgivaravgift för samtliga sina anställda, som är tillförsäkrade tilläggssjukpenning. Själv får han ingen tilläggssjukpenning, såvida han inte ur egen kassa finansierar en frivillig försäkring. Han kommer härigenom i en vida ogynnsammare ställning än sina anställda i företaget. Man kan visserligen hävda, att det är en riktig princip, att ett företag skall betala arbetsgivaravgift för sina anställda, men när denna princip skall tillämpas i praktiken blir verkningarna högst olika, beroende på om det är ett stort och ekonomiskt starkt företag, som skall betala avgiften eller om det är en småföretagare med begränsade inkomster. Såsom principen nu tillämpas enligt gällande bestämmelser medför den en stor ekonomisk orättvisa för det stora flertalet mindre företagare.

Enligt vår mening bör småföretagare komma i åtnjutande av efter inkomsten graderad tilläggssjukpenning på samma sätt som arbetstagare nu erhåller dylik sjukersättning utan att småföretagarna själva behöver erlägga hela kostnaden härför. Vidare bör också husmödrar, som icke har förvärvsarbete utanför hemmet, komma i åtnjutande av tilläggssjukpenning. På vilka villkor småföretagare och husmödrar skall kunna komma i åtnjutande av tilläggssjukpenning bör utredas genom Kungl. Maj:ts försorg.

Med hänvisning till vad som sålunda anförts får vi hemställa, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning angående möjligheterna för småföretagare och icke yrkesarbetande husmödrar att er-hålla tilläggssjukpenning samt att vid en sådan utredning de i motionen framförda synpunkterna måtte beaktas.

Stockholm den 27 januari 1960

Torsten Andersson

Ivan Svanström

Nr 442

Av herr Bengtson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till lag om samhällets vård av barn och ungdom (barnavårds lag) m. m.

(Lika lydande med motion nr 561 i Andra kammaren)

Stockholm den 27 januari 1960

Torsten Bengtson

Ivar Johansson

Sigfrid Larsson

Mysinge

Torsten Andersson

Olof Pålsson

Gärda Svenson